

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: **J. T. F.**, narozený X
bytem X
zastoupený JUDr. Jiřím Rouskem, advokátem
sídlem Dubská 390/4, 415 01 Teplice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2026, č. j. KUUK/068522/2026/ DS/Váv,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,**

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobci **se ukládá povinnost zaplatit** Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2026, č. j. KUUK/068522/2026/DS/Váv, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Louny ze dne 5. 12. 2025, č. j. MULNCJ 101683/2025, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, byla mu uložena pokuta 30 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 18 měsíců. Uvedených přestupků se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 19. 3. 2025 v 6:55 hodin na pozemní komunikaci – na 37,92. kilometru silnice I. třídy č. 7, na křižovatce se silnicí III. třídy č. 22941 – v katastrálním území Chlumčany u Loun jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky X, způsobil dopravní nehodu tím, že řídil motorové vozidlo, ačkoli v té době nebyl držitelem platného řidičského oprávnění (neboť jej pozbyl v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče), přičemž při řízení po vedlejší silnici a příjezdu ke křižovatce s hlavní silnicí dostatečně nesledoval situaci v provozu a přední částí svého vozidla narazil do levé zadní části vozidla Mazda CX-30, registrační značky X, které před ním zastavovalo, aby dalo přednost vozidlům jedoucím po hlavní komunikaci, svým jednáním způsobil škodu ve výši cca 60 000 Kč na každém z vozidel.

2. Žalobce současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že uložený zákaz řízení představuje faktický zásah do jeho schopnosti vykonávat pracovní a obchodní činnost, obstarávat služební cesty a udržet si profesní uplatnění a schopnost uživit rodinu. Uvedl, že z přiloženého potvrzení společnosti Schlieger, s. r. o., plyne, že žalobce již v roce 2024 vykonával práci a následně externí spolupráci spojenou s pravidelnými cestami do zahraničí. Nepřiznáním odkladného účinku by žalobce s velkou mírou pravděpodobnosti přišel o pracovní příležitosti a zdroj příjmů, přitom ale s přítelkyní aktuálně plánují založení rodiny. Uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, protože nebyla prokázána existence zavinění žalobce a správní orgány znemožnily žalobci řádně uplatnit obhajobu a pokud soud o žalobě rozhodne až po uplynutí podstatné části zákazu, bude případné zrušující rozhodnutí pouze akademickou satisfakcí. Dále uvedl, že žalobci hrozící újma je nepoměrně větší než újma, která by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, resp. přiznáním odkladného účinku nebude nikomu třetímu odejmuto žádné právo. Vzhledem k tomu, že žalobci bylo řidičské oprávnění vráceno, odkladný účinek neznamena legalizaci řízení osobou bez oprávnění, ale pouze dočasné pozastavení výkonu uložené sankce. Dle názoru žalobce přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, protože ve věci žalobce nebylo tvrzeno požití alkoholu či drog, agresivní jízda, útěk od nehody, zranění ani nebezpečné vědomé řízení přes existující zákaz. Dopravní nehoda spočívala v nárazu do zastavujícího vozidla při příjezdu ke křižovatce a její přestupková rovina byla žalobcem v zásadě přijata. Jádrem soudního přezkumu je otázka, zda správní orgány směly uznat žalobce vinným z řízení bez řidičského oprávnění, aniž spolehlivě prokázaly, že o pozbytí oprávnění věděl nebo vědět mohl.
3. Žalovaný se k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku podané žalobě vyjádřil tak, že rozhodnutí o něm ponechává na úvaze soudu.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť

již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

6. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
7. Soud při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel z rozhodnutí napadeného žalobou, v jehož důsledku byla žalobci uložena pokuta a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, čímž mu samotnou podstatou odsuzujícího správního rozhodnutí o přestupcích nepochybně byla způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce tedy vyplývá již ze samotného napadeného rozhodnutí, neboť v jeho důsledku se zmenší majetek žalobce a žalobce pocítí zcela zjevné dopady zákazu činnosti na jeho životní standard. Soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že v návaznosti na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí o vině a správním trestu za spáchané přestupky se týká toliko žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.
10. Má-li mít návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě úspěch, musí být z jeho strany tvrzeny a současně také doloženy rozhodné skutečnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že v případě existence pravomocného správního rozhodnutí existuje veřejný zájem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí, musí vždy soud poměřovat, zda zájem žalobce v daném jednotlivém případě převáží nad výše uvedeným veřejným zájmem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí. Žalobce proto musí nejen konkretizovat, jaká újma mu neprodleným výkonem rozhodnutí hrozí, ale i specifikovat závažnost hrozící újmy, a tato svá tvrzení musí rovněž řádně doložit.
11. V posuzovaném případě žalobce sdělil, že řidičské oprávnění potřebuje pro výkon své pracovní a obchodní činnosti a svůj kariérní růst a že výkonem rozhodnutí bude zasaženo

do jeho schopnosti uživit rodinu, kterou se svou přítelkyní plánují založit. V žalobě přitom žalobce neuvedl nic bližšího ke svým aktuálním osobním, majetkovým a výdělkovým poměrům. K návrhu přiložil toliko potvrzení společnosti Schlieger, s.r.o., ze dne 18. 8. 2025, ze kterých soud zjistil pouze to, že žalobce byl zaměstnancem uvedené společnosti v období od 25. 3. 2024 do 31. 5. 2024 na pozici sales support (tj. podpora prodeje) a za celou dobu trvání svého pracovního poměru vykonal dvě služební cesty, a to od 26. 3. 2024 do 20. 4. 2024 a od 20. 5. 2024 do 31. 5. 2024, že žalobce od 1. 6. 2024 jako externí spolupracovník dané společnosti vykonal cestu do zahraničí od 3. 6. 2024 do 30. 6. 2024 a následně každý měsíc nejméně 7 kalendářních dnů z měsíce. Soud zdůrazňuje, že potvrzení společnosti Schlieger, s.r.o., je ke dni podání návrhu na přiznání odkladného účinku neaktuální, a neprokazuje tak současné pracovní aktivity.

12. Z návrhu tak není patrné, jaká konkrétní činnost je aktuálně zdrojem příjmů žalobce. Neuvedl ani, zda mu plynou příjmy z podnikání, nebo ze závislé činnosti, v jaké výši a zda je schopen kompenzovat případný výpadek příjmů z jiných zdrojů (zejména úspor, dávek, důchodu, podnikání, dalšího pracovního poměru, příjmů jiných členů rodiny apod.). Žalobce ani neuvedl, v jakém rozsahu úbytek svých příjmů očekává, ani zda a jaký konkrétní dopad bude mít na uspokojování základních životních potřeb jeho a členů jeho rodiny, a pokud ano, na koho konkrétně. Žalobce se omezil pouze na tvrzení, že by výkonem napadeného rozhodnutí ztratil práci a příjem, což by se promítlo do jeho plánu založit rodinu s přítelkyní a kariéru růst, nic konkrétního však neuvedl. Nedoložil nic, co by prokazovalo závažnost tvrzené újmy a co by činilo aktuální situaci žalobce mimořádnou oproti jiným osobám, které byly pravomocně uznány vinnými ze spáchání přestupků v dopravě a byl jim uložen správní trest.
13. Soud zdůrazňuje, že z tvrzení žalobce ani nikterak nevyplývá, že by možnost řídit motorová vozidla byla nezbytnou podmínkou pro výkon či pokračování současné výdělečné činnosti žalobce.
14. Povinností žalobce je přitom v návrhu relevantní skutečnosti pro přiznání odkladného účinku tvrdit a rovněž tyto skutečnosti doložit. To však žalobce v daném případě neučinil. Nebylo proto možno hodnověrně ověřit (prokázat) splnění třetí podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, tedy zhodnotit, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem na řádném výkonu pravomocného správního rozhodnutí musí dočasně ustoupit zájmům žalobce ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.
15. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatel (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

16. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 5449001026.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 26. května 2026

Mgr. Ladislav Vaško v. r.
samosoudce